

İTA

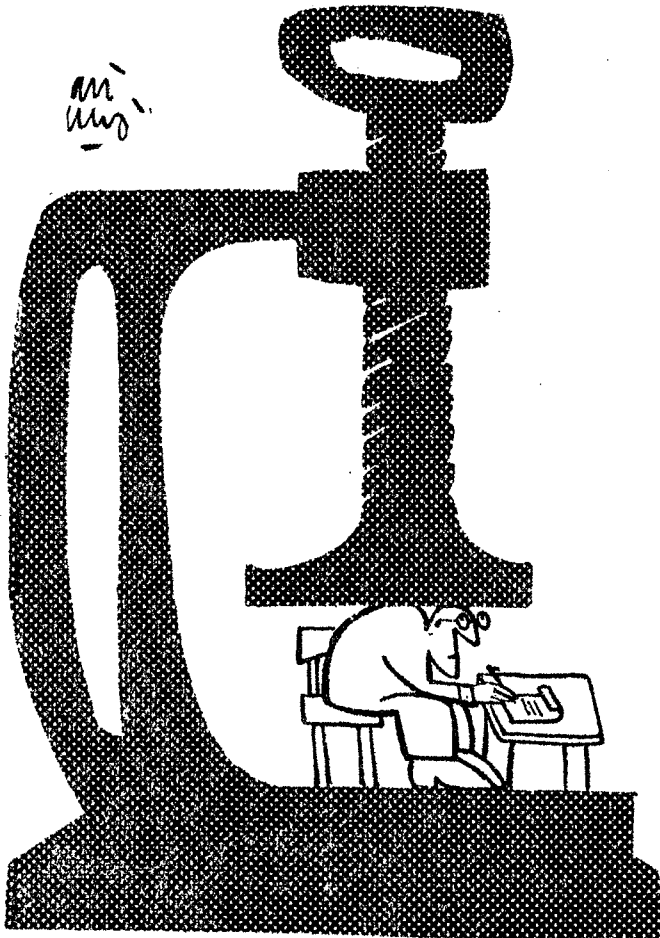
BÜLTEN BULLETIN

INFO-TÜRK AJANSI
INFO-TÜRK AGENCY
AGENTSCHAP INFO-TÜRK
AGENCE INFO TÜRK
INFO-TÜRK AGENTUR

COLLECTIF TURC D'EDITION ET DE DIFFUSION
SQUARE CH.M.WISER, 13/2 - 1040 BRUXELLES
TEL: (32-2) 230 34 72 - DEPOT LEGAL 2198
BANKA HAVALE HESABI: BBL 310-0148714-02

AYLIK BÜLTEN
Yıl IV - Haziran 1980
Türkçe 44
Yıllık Abone
Benelux 200 FB
Benelux dışı 250 FB

Bültende yeralan yazılar INFO-TÜRK
kaynak gösterilerek kullanılabilir

İŞKENCELİ, ZINDANLI BİR REJİM,
EN BAŞTA O REJİMİ UYGULAYANLARIN
AYAGINA KÖSTEKTİR

LONDRA (ITA) - Uluslararası Af Örgütü "Amnesty International"ın 19 ila 30 Mayıs 1980 tarihleri arasında Türkiye'de incelemeler yapan misyonu, beklenen raporunu nihayet açıklamıştır. Türkiye'de bulunduğu sırada işkence görmüş kişilerle, gazetecilerle, sendikacılarla, politikacılarla görüşen misyon, şimdiye kadar üç kişinin de işkence altında can verdiğini tesbit ettikten sonra yargısını şöyle dile getirmiştir: "Türk makamları siyasal tutuklulara sistemli ve yaygın biçimde işkence uygulamaktadırlar." Raporunda, resmi işkencecilerin, falaka, elektrik şoku gibi işkence yöntemlerine başvurdukları, cinsel organlar da dahil vücudun tüm organlarının işkenceye maruz bırakıldıkları, tutukluların kırık camlar üzerinde yürümeğe zorlandıkları, ailelerine baskı yapılarak düzmece itiraf elde edilmeğe çalışıldığı vurgulanmaktadır. /.

Amnesty International'ın raporunda, işkenceden geçirilen kişilerin, 1976'dan beri Türkiye'yi kasıp kavuran ve 4 bin kişinin hayatına mal olan siyasal terör eylemleriyle de ilgisi olmadığı belirtilmekte, 1978 sonunda ilan edilen sıkıyönetimin de Türkiye'nin 67 ilinden 20'sinde hâlâ yürürlükte olduğu ve sadece bu yılın ocak ve nisan ayları arasında 47 bin kişinin siyasal nedenlerle gözaltına alındığı açıklanmaktadır.

Amnesty International'ın raporunun açıklanmasından sonra, uzun süreden beri "Türkiye'de insan haklarının ihlal edildiği"ne dair Avrupa basınında yapılan yayınlar da, uluslararası itibarı olan bir örgütün gözlemleriyle doğrulanmış olmaktadır. Nitekim, bu raporun açıklanmasından hemen sonra çeşitli Avrupa parlamentolarında, Türkiye'de insan haklarının ihlali konusunda önergeler gündeme gelmeğe başlamıştır.

Böylece, Türkiye, Avrupa siyasal ve demokratik çevrelerinde, iki nedenle tartışma konusudur:

1. Bağımlı ekonomisinin sonucu olarak durmadan uluslararası finans kuruluşlarının kapısını çalar olması, uçan-danışmanlarıyla kapitalist ülkelerin başkentleri arasında birkaç yüz milyon dolarlık borç için mekik dokuması,
2. Ekonomik çıkmazına çare bulamamasının sonucu olarak artan sosyal huzursuzluğu bastırabilmek ve sarsıntı halindeki düzeni son bir gayretle ayakta tutabilmek için, ülkenin demokratik güçlerine, faşist rejimlere yakışır yöntemlerle baskı uygulaması...

Belirleyici olan sadece emperyalist odaklar değildir

Bu iki yanlı güncelleşme sürecinde, Türkiye'nin egemen çevreleri, Pentagon'un global planları içerisinde Türkiye'ye "Batı ittifakının Orta Doğu'daki ileri karakolu" olma misyonunun verilmiş olmasını hareket noktası sayarak, tüm uluslararası ilişkileri, bu "ileri karakol" olmanın bedelini elde etme hesabı üzerine kurmuşlardır.

Bu mantıktan hareket edildiği içindir ki, örneğin bir AET-Türkiye'ye tekstil ürünleri konusunda yada Türkiyeli işçilerin serbest dolaşımı konusunda anlayış göstermediği, ABD Kongresi parasını dahi ödemediğimiz silahlara ambargo uyguladığı, IMF ve OECD patronları uçan-danışmanları ikide bir kapılarından yüzgeri ettiği zaman, büyük sansasyon basınının da kışkırtmalarıyla "ulusça dövünme" kampanyasına girilmekte, Yunan lobisinden tutun da, "yurt dışında Türkiye'nin itibarını arkadan vuran hainler" edebiyatına kadar türlü aldatmacalarla teselli aranmağa çalışılmaktadır.

Oysa, Türkiye'nin bugün siyasal, ekonomik, ideolojik ve askeri bakımdan tam anlamıyla emperyalizme bağımlı kılınmış olması, Türkiye hakkında her sözü mutlaka Pentagon şahinlerinin veya Wall Street parababalarının söyleyeceği anlamına gelmemektedir.

Emperyalist bir sistem içinde bütünleşmiş olsalar da, Batı'nın gelişmiş kapitalist ülkelerinin birer demokratik kamuoyu da vardır, ne kadar gerici olursa olsunlar, bu ülkelerin hükümetleri, alacakları tüm kararlarda, bu kamuoyunun tepkilerini dikkate almak zorundadırlar. Hele demokratik güçlerin adamakıllı örgütlendiği, bir kanadıyla iktidarda bulunduğu veya güçlü bir iktidar alternatifini oluşturduğu ülkeler için bu durum daha da geçerlidir.

Hele, mevcut Demirel Hükümeti'nin bu yıl sonuna kadar Türkiye'nin AET'ye tam üyelik için başvuracağını açıklamasından, yani Avrupa Topluluğu'nun tam üyesi olmaya adaylık koymasından sonra, bu demokratik denetim mekanizmaları daha da etkin şekilde işleyecektir. Çünkü, AET sadece bir ekonomik entegrasyon olayı olmaktan çıkmış, geçen seneki Avrupa Parlamentosu seçimlerinde de görüldüğü gibi, siyasal entegrasyon sürecine girmiştir. AET'nin tam üyeliğine adaylık koyan bir ülkenin, ileride bu siyasal entegrasyon içinde de yer alması söz konusudur.

20 ilinin askeri yönetim altında bulunduğu, işkencenin sistemli devlet uygulaması halini aldığı, ülkenin seçkin aydınlarının, işçi liderlerinin zindanların sürekli misafiri haline getirildiği, işçi sınıfı örgütlenmesine faşist sınırlamaların sürdürüldüğü, hattâ Kürt halkının en temel hak ve özgürlüklerini savunduğu için bir sosyalist partinin kapatıldığı bir ülkenin Avrupa siyasal entegrasyonu içinde yer almasına, demokratik kamuoyu asla göz yumamaz.

Başta sendikalar ve demokratik örgütler olmak üzere Avrupa kamuoyunun, örneğin son 1 Mayıs tutuklamaları nedeniyle nasıl tepki gösterdiği, hattâ Dünya İş Konfederasyonu (CMT) tarafından Türkiye Hükümeti aleyhine Uluslararası Çalışma Örgütü nezdinde dava açıldığı, ayrıca AET, OECD, IMF ve Dünya Bankası gibi uluslararası kapitalist kuruluşların yöneticilerine dahi başvurularak, Türkiye'ye verilecek yeni mali olanakların mevcut baskı rejimini pekiştirmek yolunda kullanılması tehlikesine dikkat çekildiği BÜLTEN'imizin geçen sayısında ayrıntılı olarak açıklanmış bulunuyordu.

Avrupa Sendika Hareketi ve Türkiye

Bu protesto kampanyasına, geçtiğimiz ay, Avrupa Sendikalar Konfederasyonu (CES) de sert bir çıkışla katılmıştır. Bilindiği gibi, CES, AET bünyesinde sermayenin entegrasyonuna karşı işçi sınıfının Avrupa çapında birliğini sağlamak amacıyla kurulmuş bölgesel bir konfederasyondur. Üyeleri arasında, çeşitli eğilimlerde Avrupa sendikaları vardır.

Türkiye egemen çevreleri AET'yle bütünleşmek için girişimlerini sürdürürken, Türkiye sendika hareketi de, Avrupa emek topluluğu içinde yer almak amacıyla yıllardan beri mücadele vermektedir. Nitekim, gerek Türk-İş, gerekse DİSK Avrupa Sendikalar Konfederasyonu (CES)'e üye olmak üzere yıllarca önce başvuruda bulunmuşlardır. Türk İş, Türkiye sendika hareketini sadece kendisinin temsil ettiğini ileri sürerek DİSK'in adaylığına şiddetle karşı çıkmışsa da, işçi sınıfının sendikal birliğinden yana bulunan DİSK, her iki Türkiye konfederasyonunun da Avrupa sendika hareketine katılmasından yana bir tutum benimsemiştir. Bu tutum, Avrupa sendikaları tarafından da benimsenmiş ve CES'in 12-13 Haziran tarihlerinde Cenevre'de toplanan Yürütme Kurulu, gerek Türk-İş'in, gerekse DİSK'in üyelik taleplerini, daha ilerideki bir tarihte sonuca bağlamağa karar vermiştir. Aynı şekilde üyelikleri daha ileriki bir tarihte sonuca bağlanacak olan sendikalar arasında, Kıbrıs'tan Türk-Sen ve Kıbrıs Emekçiler Konfederasyonu (CWC), İspanya'da İşçi Komisyonları (CCOO) ve İşçi Sendikaları Birliği (USO), Portekiz'den ise UGT-P ve CGTP-IN vardır. Aynı toplantıda, sekiz Avrupa sendikasının üyelik taleplerinin reddedilmiş olması, DİSK ve Türk-İş'in istemlerinin ise ileride bir tarihte sonuca bağlanmasının kararlaştırılması, Türkiye sendika hareketinin Avrupa sendika hareketine topyekun katılma yolunun açıldığını kanıtlamaktadır.

CES'in Türkiye sendikal hareketine açılmasının bir başka göstergesi de, yukarıda da değinildiği gibi, Genel Sekreter Mathias Hinterscheid imzasıyla yayınlanan bir genelgede tüm üye sendikaların, Türkiye'deki baskılar karşısında harekete geçmeğe çağırılması ve ayrıca yine genel sekreter tarafından Başbakan Demirel'e bir protesto mesajı gönderilmiş olmasıdır.

CES, birer kopyasını da Avrupa Toplulukları Komisyonu Başkanı Roy Jenkins'e, Başkan Vekili Wilhelm Haferkamp'a, Avrupa Parlamentosu Başkanı Mme. Simone Veil'e ve Avrupa Konseyi Genel Sekreteri Franz Karasek'e gönderdiği protesto mesajında özetle şöyle demektedir: "

"İnsan haklarına saygı gösterilmedikçe Türkiye AET'ye giremez"

"Sayın Başbakan,

"Türkiye'deki son gelişmeleri Avrupa Sendikalar Konfederasyonu endişeyle izlemektedir. 30 Nisan 1980'de bir çok sendika yöneticisinin tutuklanmış olması, Batı Avrupa'da benimsenmiş bulunan ve saygı duyulan sendikal hakların ihlalinin yeni bir örneğidir... Batı Avrupa'da saygı duyulan demokratik hakların Türkiye tarafından hiçe sayıldığını ortaya koymaktadır.

"Halen Türkiye'nin, tıpkı diğer bazı ülkeler gibi, siyasal istikrarı sağlama bakımından belli güçlüklerle karşı karşıya bulunduğunu biliyoruz. Ama sunun da bilinmesi gerekir ki, uzun erimde, baskı üzerine kurulan bir istikrar, daha büyük tehlikelere de zemin hazırlayarak çöküp gider. Bunun içindir ki, bir ülkenin insanlarının uyum içinde ve onurlu yaşamaları amaçlanıyorsa, temel hak ve özgürlükler korunmalı ve güvence altında bulundurulmalıdır.

"Türk Hükümeti'nin, Avrupa Topluluğu'na katılma talebinde bulunmak istediğini biliyoruz. CES, böyle bir katılımın ön koşulunun, temel demokratik ve sendikal hakların kabul edilmesi olduğu görüşündedir. 30 Nisan'daki sendika-

cı tutuklamaları gibi olaylar, Avrupa sendikal hareketini, Türk Hükümeti'nden gelecek Avrupa Topluluğu'na katılma yolundaki herhangi bir talebe şiddetle karşı çıkmaya zorlayacaktır."

Görüldüğü gibi, Avrupa Topluluğu'na katılma hesapları yapan Türkiye egemen çevreleri, ülkede uyguladıkları baskı rejimiyle, daha baştan kendi kazdıkları kuyuya düşmektedirler. Unutulmasın ki, sanayi bakımından Türkiye'den çok daha ileri durumda bulunan İspanya, Portekiz ve Yunanistan gibi ülkeler, sırf faşist rejimlerle yönetildikleri için, yıllarca Avrupa Topluluğu'na girememişlerdir. Bunu engelleyen güçler, Avrupa'da demokratik hakların kabaca ayaklar altına alındığı tek ülke olarak kalan Türkiye'nin Avrupa Topluluğu'na katılmasını haydi haydi engelleyecek durumdadırlar.

Amnesty International'ın raporu, bu engellemenin somut gerekçesini de vermiş bulunmaktadır. (C-M-CES-MK-DG-25/6)

DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK - AVRUPA KOMİTESİ KURULDU

DÜSSELDORF (İTA) - Türkiye'deki demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesine katkıda bulunmak ve yurt dışındaki Türkiyeli emekçilerin demokratik haklarını savunmak üzere Federal Almanya, Belçika, Fransa ve İsviçre'de çalışma yürüten Türkiyeli bilimsel sosyalist gruplar, TEK PARTİ - TEK CEPHE ilkesinden kaynaklanan çalışmalarının bir üst aşaması olarak DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK komiteleri oluşturmuşlar, bu komitelerin temsilcileri de 15-16 Haziran'ın 10. yıldönümünde Düsseldorf'ta bir araya gelerek DEMOKRASİ İÇİN BİRLİK - AVRUPA KOMİTESİ'ni kurmuşlardır.

Demokrasi İçin Birlik - Avrupa Komitesi'nin, Federal Almanya, Belçika, Fransa ve İsviçre'deki Demokrasi İçin Birlik komiteleriyle birlikte yayınladığı 15-16 Haziran bildirisinde, şu mücadele hedefi gösterilmektedir:

"İşçi sınıfımızın örgütlü önderliğinde, Türkiye'nin tüm demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm güçleri, Türkiye'yi faşizmin koyu karanlığına boğma, yurt topraklarını nükleer roket harmanı haline getirerek halkımızı topyekun ölüme mahkum etme ve bölgede barışı tehlikeye düşürme tasarılarına azimle direnmektedirler, ve direneceklerdir.

"Bu mücadeleyi kesin zafere ulaştırmak ise, ancak:

"1. Bilimsel sosyalist platformdaki tüm devrimci güçlerin TEK PARTİ hedefine yönelik ilkeli siyasal birlik sürecini geliştirmeleri ve şanlı 15-16 Haziran'a layık TEK PARTİ'yi oluşturmaları,

"2. İşçi sınıfımızın örgütlü önderliğinde tüm anti-faşist, anti-tekolci, anti-emperyalist ve anti-şovenist güçlerin TEK CEPHE'de birleşmeleriyle mümkündür." (DİB-DG-15/6)

KİŞİLİKSİZ DIŞ İLİŞKİLERİN YENİ ÜRÜNÜ: FEDERAL ALMANYA'DA VİZE ZORUNLULUĞU

BONN/ANKARA (İTA) - Bir yandan Avrupa Topluluğu'na entegre olma hesapları yapan Demirel Hükümeti, öte taraftan tam üyeliğin gereği olan "Türkiyeli işçilerin serbest dolaşımının sağlanması" yolunda ileri bir adım atmak şöyle dursun, mevcut hakların dahi kısıp Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarına Federal Almanya topraklarına girmek için vize mecburiyeti uygulanmasına karşı koyamamıştır. Ve, AET'nin ortak üyesi, Avrupa Konseyi asil üyesi Türkiye, Hindistan ve Bengaldeş ile aynı işleme tabi tutularak; Türkiye Cumhuriyeti pasaportu taşıyan herkes, Federal Almanya'ya gelmeden önce, bu ülkenin temsilciliklerinden vize almak zorunluluğuyla karşı karşıya bırakılmıştır. Vize uygulamasına, Ekim ayında başlanacaktır.

Bilindiği gibi, T.C. uyruklulara, Avrupa Konseyi üyesi olmamıza rağmen, tek yanlı olarak vize uygulaması başlatan ilk Avrupa ülkesi Federal Almanya'dır. Kaçak işçi akınına bahane ederek daha önce İsveç, vize uygulamasını başlatmış bulunuyordu. Hattâ Avrupa Konseyi'nin çağrılısı olarak Avrupa'ya gelen Türkiyeli gazetecilerden bile, İsveç'e girerken vize istenmiş, harç alınmış, bu yüzden skandal patlak vermişti. Avrupa Konseyi üyesi ülkeler arasındaki anlaşmaya aykırı olarak tek yanlı konulan bu vize mecburiyetine karşı misilleme yapılmamış, T.C. vatandaşları İsveç giriş kapılarında perişan edilirken, İsveç vatandaşlarına "ucuz turist cenneti" Türkiye'nin kapıları sonuna kadar açık tutulmuştur.

Vize uygulamasına zamanında ilkesel yepki gösterilmediği için, Federal Almanya da aynı yola başvurmakta gecikmemiştir. Şurası muhakkak ki, kaçak işçi ve siyasal sığınma isteklisi durumunda bulunan T.C. vatandaşlarının akın etmesinden rahatsızlık duyan diğer ülkeler de, birbiri ardına benzer uygulamalara geçeceklerdir.

Federal Alman Hükümeti, vize uygulamasına bahane olarak, 1980 yılı başından beri sadece Türkiye'den gelen siyasal sığınma isteminin 60.000'e ulaştığını ileri sürmektedir. NATO Bakanlar Konseyi Toplantısı dolayısıyla Ankara'ya gelen Federal Almanya Dışişleri Bakanı Genscher ile görüşen Türkiye Dışişleri Bakanı Hayrettin Erkmen, siyasal sığınma hakkının, vize yerine başka önlemlerle önlenilebileceği görüşünü ileri sürmüş, örneğin başka bir ülkeden sığınma isteyenlerin işçi pasaportlarının iptal edileceğini bildirmiş, ancak Federal Almanya'nın tek yanlı olarak koyduğu vize uygulamasına misilleme yapmayı düşünmediklerini söylemiştir.

Bu konuda da, Türkiye Hükümeti büyük bir çelişki içerisindedir. Siyasal sığınma istemleri, daha doğrusu yurt dışına akın, vize mecburiyeti konulmakla önlenemeyeceği gibi, idari önlemlerle de engellenemez. Çünkü sorunun temelinde ekonomik ve siyasal nedenler vardır. Türkiye Devleti, kendi yurttaşlarına iş sağlayamamaktadır, sefalet gün geçtikçe artmaktadır. Üstüne üstlük, sıkıyönetimin ve faşist Bozkurtların terörüyle Türkiye, düşünen insanlar açısından, günden güne daha da yaşanılmaz hale getirilmektedir. Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının kendi ülkelerini terk ederek başka ülkelere sığınmak zorunda kalmaları, herşeyden önce, bu cumhuriyetin yöneticileri açısından utanç verici bir durumdur. Ama her konuda olduğu gibi, bu konuda da, egemen çevrelerin günahı yine yoksulların ve bu düzene karşı çıkanların sırtına yıkılmıştır. Zira, kırmızı pasaportlular için ve cüzdanı kabarıklar için vize mecburiyeti bir basit formaliteden ibaret kalacak, okka altına gidenler yine emekçiler, dar olanaklarıyla üç yılda bir kendilerine tanınan seyahat hakkından yararlanmak isteyen vatandaşlar olacaktır.

Bu sınırlamalar uygulamaya konulurken, Türkiye Hükümeti temsilcilerinin Avrupa başkentlerinde AET'ye tam üye olarak katılma pazarlıkları yürütmeleri, tek kelimeyle gülünçtür. (C-M-DG-27/6)

AVRUPA ÜLKELERİNDEKİ TÜRKİYELİ FAŞİSTLERİN TERÖRÜ TIRMANIYOR

BONN/PARİS (İTA) - Türkiye'deki faşist terör tırmanışı, yurt dışındaki Türkiyeli işçiler arasında da, özellikle Federal Almanya'da kendisini her geçen gün daha fazla hissettirmektedir.

Nitekim, Federal Almanya Anayasayı Koruma Örgütü'nün yıllık raporunda, bu tırmanışla ilgili olarak şöyle denilmektedir: "Almanya'da eylemlerini aktif olarak sürdüren sağ örgütler içinde en güçlüsü Türk-Federasyon. Yaklaşık 100 yerde dernekleri olan bu kuruluşun 26 bin üyesi var. Türk-Federasyon'un üye sayısı 1979 yılında 20 bin civarında idi. Daha önceleri Türkiye'de MHP rumuzu ile bilinen Milliyetçi Hareket Partisi'nin resmen yurt dışındaki uzantısı durumunda olan bu federasyon, 28 Haziran 1976'da Türkiye'de Anayasa Mahkemesi'nin "Türk siyasal partilerinin yurt dışında örgüt kurmalarının yasak olduğunu" hatırlatmasından sonra, faaliyetini bağımsız görünümde sürdürüyor. Aşırı islamcı olarak

olarak tanımlanan Milli Selamet Partisi'nin politikasını benimseyen kişilerin sayısı ise yaklaşık 3000 kişi. Bazı gruplar, MHP çizgisindeki eylemlerini çeşitli kültür geceleri altında sürdürmektedirler."

Öte yandan, İslam Kültür Merkezleri adı altında Federal Almanya'nın 211 kentinde örgütlenmiş bulunan Süleymancılar tarikatı da, Türkiye'de iktidarda bulunan Adalet Partisi'nden destek görmektedir. Nitekim İslam Kültür Merkezleri'nin Mayıs sonunda Hagen'de yapılan İkinci Kongresi'ne Turizm ve Tanıtma Bakanı Barlas Küntay ve birçok milletvekili başarı telgrafı gönderdikleri gibi, bazı AP milletvekilleri de kongreye bizzat katılmışlardır. Federal Almanya'da AP'nin işbirliği yaptığı CDU Partisi'nin milletvekilleri de, gerek bizzat katılarak, gerekse mesaj göndererek bu örgüte dayanışma bildirmişlerdir.

Süleymancılar tarikatını destekleyen AP'liler ve CDU'lular, siyasal planda da yine Federal Almanya'da Hür-Türk adı altında örgütlenen bir kuruluşu desteklemektedirler.

Sağcı örgütlerin Federal Almanya'da bugüne kadar neden oldukları siyasal çatışmalarda ölenlerin sayısı 4'ü bulmuştur: Köln'de Zeki Akyol adında bir işçi, Hamburg'ta ilerici mühendis Neşet Nasi, Berlin'de ilerici öğretmen Celalettin Kesim ve Hamburg'ta sağ eğilimli işçi Yusuf Kaya.

3 Mayıs günü Federal Almanya'nın Reutlingen kentinde Bozkurtların liderlerinden Halil Tireli'nin bıçaklanarak öldürülmesi, sağcı örgütler tarafından "solcuların işlediği bir cinayet" olarak gösterilmek istenmişse de, sonradan bu cinayetin kadın yüzünden işlendiği anlaşılmıştır.

22 Nisan günü Stuttgart'ta ilerici işçiler bir Heimde 1 Mayıs bildirisi dağıtırken sağcıların saldırısına uğramışlar, çatışmada üç kişi yaralanmıştır.

18 Haziran günü Augsburg'ta İslam Kültür Merkezi'nin yaptığı dini toplantıyı protesto eden sol eğilimli gruplarla sağcılar arasında çatışma çıkmış, burada da 16 kişi yaralanmıştır. Daha sonra benzer bir olay Bielefeld kentinde olmuştur.

Siyasal terör geçen ay Fransa'da da bir kurban almış, Peugeot fabrikalarında çalışan 25 yaşındaki ilerici Türkiyeli işçi Mehmet Yavuz, aynı fabrikada çalışan faşist eğilimli Yusuf Tepeli tarafından bıçaklanarak öldürülmüştür.

(H-M-C-DG-28/6)

LIMBURG MADENLERİNDE TÜRKİYELİ İŞÇİLER GREVE KATILDI

HEUSDEN (İTA) - İzin haklarında yapılmak istenen kısıntıya tepki olarak Limburg bölgesindeki maden işçilerinin başlattığı vahşi grev, 20 gün sürdükten sonra, bu sınırlamaların uygulanmasının ertelenmesiyle sona erdirilmiştir.

İlk olarak 23 Mayıs günü Heusden'de, aralarında 1162 Türkiyelinin de bulunduğu 6000 madencinin ocaklara inmeyi reddetmesiyle başlayan grev kısa zamanda diğer ocaklara da yayılmış ve bütün maden bölgesini sarmıştır.

Belçika'nın iki büyük sendikasının greve sahip çıkması; bu arada 31 Mayıs cumartesi günü Çorumlu ve yedi çocuklu maden işçisi Durmuş Aykaç'ın Beringen madenindeki çökme sonucu can vermesi, madencilerin tepkisinin artmasına ve grevin yayılmasına yolaçmıştır. Madenciler, ocaklarda yeterli can güvenliğinin bulunmadığını, son 6 yıl içinde sadece Beringen madeninde 7 Türkiyeli işçinin iş kazası sonunda yaşamını yitirdiğini, kendilerini de aynı akibetin beklediğini söylemektedirler.

(H-M-E-DG-20/6)

BELÇİKA'DA İRKÇİ, YABANCI DÜŞMANI BELEDİYE BAŞKANLARI

BRÜKSEL (İTA) - Belçika'da göçmen işçilere karşı düşmanlık kampanyası, Brüksel Merkez Belediyesi Başkanı Pierre Van Halteren'in bu belediye sınırları içindeki yabancıların sayısını sınırlamak istediğini Adalet Bakanı'na bildirmesi, Ixelles Belediye Başkanı Albert Demuyter'in de işsiz yabancıların derhal sınır dışı edilmesi önerisinde bulunmasıyla yeni bir boyut kazanmıştır.

Gerek göçmen işçi örgütleri, gerekse Belçika demokratik çevreleri, bu tutumu şiddetle protesto etmektedirler.

(HC-JL-DG-28/6)

BELÇİKA'DA TÜRKİYELİ İŞÇİLER KÜLTÜR ŞENLİĞİ

BRÜKSEL (İTA) - Belçika'daki Türkiyeli işçilerin demokratik örgütlerinden Türkiyeli İşçiler Kültür Merkezi'nin düzenlediği yıllık "Türkiyeli İşçiler Kültür Şenliği", 7 Haziran 1980 günü Brüksel'in ünlü gösteri salonlarından l'Ancienne Belgique'de yapılmıştır.

Geceye ünlü Türkiyeli halk sanatçısı Rahmi Saltuk ve Fransız devrimci şarkıcısı Francesca Solleville'in yanısıra, TİKM Çocuk Korosu, Düsseldorf İşçi Derneği Çocuklar Halk Oyunları Ekibi, Belçika'da bulunan Türkiyeli ses ve saz sanatçıları Lütfi Gültekin, Suat Özönder, Celal Bilgeç, Cafer Eryörük, Mehmet Celal de katılmışlardır. Bu arada, Yılmaz Güney'in ünlü filmi "Sürü" de bu gecede ilk kez halka gösterilmiştir. Salonda ayrıca TİKM Video Ekibi'nin hazırladığı Türkiyeli işçiler üzerine bir video film gösterisi, Türkçe kitaplar sergisi ve Belçikalı bir grubun hazırlanmış olduğu ırkçılıkla ilgili bir fotoğraf ve belge sergisi de yer almıştır.

Geceye katılan misafirlere, ayrıca, Türkiye yemekleri sunulmuştur.

Belçika'daki Türkiyeli işçilerin Türkiye'deki demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesiyle beraberliğinin dile getirildiği Kültür Şenliği'ne özel çağrılı olarak gelen DİSK Hukuk Müşaviri Yücel Top da bir konuşma yapmış, ayrıca Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Dr. Nihat Sargın'ın gönderdiği bir dayanışma mesajı okunmuştur.

Belçika'daki diğer demokratik örgütler ve gruplar da Şenliğe geniş şekilde katılmışlardır.

Objektif 82: Göçmen İşçilere Seçme ve Seçilme Hakkı

Belçika'daki Türkiyeli işçilerin Türkiye'ye yönelik istemlerinin dışında, şenliğe bu yıl "Objektif 82: Göçmen İşçilere Seçme ve Seçilme Hakkı" sloganı egemen olmuştur.

Bilindiği gibi, yabancı işçilerin büyük ölçüde çalıştırıldığı kapitalist Avrupa ülkelerinden bugüne kadar sadece İsveç, Danimarka ve Hollanda, göçmen işçilere seçim hakkı tanımış bulunmaktadır. Belçika'da ise 900 bin kadar yabancı mevcut olup, Belçika toplam nüfusunun yüzde 8,51'ini oluşturmaktadır. Bölgeler itibariyle göçmen işçiler, Flaman kesiminde nüfusun yüzde 3,88'ini, Wallon kesiminde yüzde 12,68'ini ve başkent Brüksel'de yüzde 20,24'ünü meydana getirmektedir. Ayrıca, hızlı nüfus artışı nedeniyle, bu yüzdeler sürekli olarak büyümektedir.

Belçika'daki göçmen işçilerin kendilerine özgü sorunlarının çözülebilmesi konusunda en etkin araçlardan birinin seçme ve seçilme hakkı olduğunu dikkate alan göçmen işçi örgütleri ve Belçika demokratik çevreleri, 1982'de Belçika'da yapılacak belediye seçimlerinde göçmen işçilere seçilme ve seçme hakkı tanınmasını sağlamak amacıyla "Objektif 82" kampanyasını başlatmışlardır. Türkiyeli İşçiler Kültür Merkezi de, bu kampanyaya aktif olarak katılmaktadır.

Göçmen işçilere seçme ve seçilme hakkının verilmesine ilkesel olarak taraftar bulunan bazı demokratik çevreler, bu hedefe adım adım daha kolay ulaşılabileceği gibi taktik bir gerekçe ileri sürerek, bu hakkın ilk ağızda sadece AET üyesi ülkelerden gelenlere tanınmasını öngörmekteyseler de, Türkiyeli göçmen işçiler, bu ayrıma şiddetle karşı çıkmakta, bu hakların tüm göçmen işçilere birden tanınmasını savunmaktadırlar.

(LS-DR-CCI-DG-25/6)

 OKURLARIMIZIN BÜYÜK KISMININ
 YAZ TATİLİNDE BULUNMALARI
 NEDENİYLE İNFO-TÜRK BÜLTENİ
 TEMMUZ AYINDA YAYINLANMAYACAK,
 AGUSTOS 1980 SONUNDA İKİ SAYI
 BİR ARADA YAYINLANACAKTIR.
